

14/09/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್ದಾದಾ ಮಧುಬನ
**“ಮಧುರ ಮಕ್ಷಿಣ - ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ನೀವು ತಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯಿಸಿ
 ವಿಕರ್ಮಾಜೀತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ”**

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ವಿಚಾರವು ಪುರುಷಾಧಿಕ ಮಕ್ಷಿಣನ್ನೂ ಸಹ ಪುರುಷಾಧಿಕೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಪುರುಷಾಧಿಕಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಮಯವಿದೆ, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಷಿಣ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ಸಮಯವು ನಿಶ್ಚಿತವಿದೆಯೆ? ನಾಳೆ-ನಾಳೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶರೀರಭಿಂಬಿಸಿ ಸಂಪಾದನೆ ಏನಾಗುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ತನ್ನ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಸಮಯದ ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿ ಪುರುಷಾಧಿಕೀನ ಆಗಬೇಡಿ.

ಗಿತೆ: ಹಂನಮ್: ಶಿವಾಯ.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಇದನ್ನು ಮಕ್ಷಿಣಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ- ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಈ ಸಾಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾತುವನ್ನಿಜನಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಿಕರಿತಂದೆಯು ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಿಕ ಮಕ್ಷಿಣಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಕ್ಷಿಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ- ಕಲ್ಲಿ-ಕಲ್ಲಿವೂ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಾಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆದಿಸನಾತನ ದೇವ-ದೇವತಾಧರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರು ದೇವ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದರೋ, ಪಾವನರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಈಗ ಈ4 ಜನ್ಮಗಳ ನಂತರ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತವು ಹಾರಸಪುರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಪವಿತ್ರತೆ, ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ಇದು 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಿಧಿ-ತಾರಿಣಿನ ಸಹಿತ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಯರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ವೃಷ್ಟಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪವೃಷ್ಟಿವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕುಳತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ಯಾವ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರು ವಿಶ್ವೋ ಅದು ಈಗ ಪ್ರಾಯಲೋಪವಾಗಿಬಿಟ್ಟದೆ. ಕೇವಲ ಜಿತ್ರಗಳವೇ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಗೂತ್ತಿದೆ, ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೃ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಭಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಮರೆತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಾರತವು ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿನಾಗಿದ್ದಾಗ ಉಳಿದಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿದ್ದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕ್ಕಿಯ ದಾತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಚಯಿತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಜರಿತ್ರೆ-ಭೂಗೋಳವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯಿಗ, ಶ್ರೀತಾಯಿಗ.... ನಂತರ ಸಂಗಮಯಿಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಯಿಗವು ಪತಿತವಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯಿಗವು ಪಾವನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯಿಗವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಲಯಿಗದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು. ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು. ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆಗಲೇ ಭಗವಂತ ಬರುವರು. ಈಗ ತಂದೆಯು ಸಹಜಯಿತ್ಯಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಹಸಹಿತವಾಗಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನ್ನಪು ಮಾಡಿರಿ. ತಂದೆಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಫಲ ನೀಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪಾವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನ ಮಾಡುವಂತಹ್ಯಾ ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರನು ಬಂದು ಮುಖದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯಲ್ಲಿದೆ ಯಾರೂ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪತಿತ-ಪಾವನಿಯು ಗಂಗೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಂ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರಿ! ಬುದ್ಧಿಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ- ಪರಮಾತ್ಮೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವರು. ಕಲ್ಪವೃಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಯಸ್ಸು ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ವಸ್ತು ಜಡಜಡೀಭೂತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದೋ ಅದಕ್ಕೇ ತಮೋಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಲಯಿಗೇ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಕೂರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆ-ಮನೆಗೆ ಸಂದರ್ಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಲ್ಲ, ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ- ಇಬ್ಬರು ತಂದೆಯಿರಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಪಾರಲೌಕಿಕ. ದುಃಖದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನ್ನಪು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲ ಯಾರೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನ್ನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯಿಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೃ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ

ನುಂ, ಶಾಂತಿ, ಪವಿತ್ರತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು, ತಂದೆಯು ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿಬಣ್ಣರೆ ಮತ್ತೆಂಕೆ ಕರೆಯುವರು? ಅಲ್ಲ ನುಂಪೇ ನುಂಬವಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ರಜಿಸಲಲ್ಲ, ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಪಾತ್ರವು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅವರು 2-4 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉಂದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಬಾಕಿ ಯಾರೂ ಈ ಅಣದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದರಿಂದ ಜನ್ಮಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನು ಉಂದಸಮಯವು ಹೇಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿದ್ದಂತೆ. ಆತ್ಮನು ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರದು ಶ್ರೀಷ್ಠಿಪಾತ್ರವಿದೆ, ಕೆಲವರದು ಕನಿಷ್ಠಪಾತ್ರವಿದೆ. ಈಶ್ವರನ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಈಶ್ವರನೇ ಬಂದು ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮದ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ತನುವಿನಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇವರ 44 ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಣವಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆಗಲೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಏಳು ದಿನಗಳು ಭಣಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಗವತ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಏಳು ದಿನಗಳು ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಏನೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಷ್ಠಿಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆದರೂ ಕಲಾಣವಂತೂ ಆಯಿತ್ತಲ್ಲವೆ. ಪ್ರಜೀಗಳು ಇದೇ ರೀತಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಳಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಮಾಡಿ-ಮಾಡದಿರಿ ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಆದೇಶವಿದೆ- ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಗೆ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ತುಕ್ಕ ಕೆಳಿಯುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುವುದೇ? ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಬಹಳ ನೆನಪು ಮಾಡುವವರು ಕರ್ಮಾಂತರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೋಣ ನೆನಪು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಾಜಿತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಇಷ್ಟ ಪವಿತ್ರರು ಹೇಗಾದರು? ಕಾಲಂಯಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ ಯಾರೂ ಪವಿತ್ರರು ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಪವಿತ್ರರಾದರು? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಗೀತಾಜ್ಞಾನದ ಭಾಗವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ- ತಪ್ಪಿಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳವೇಯೋ ಎಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ್ವಾರಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಯಾರು ನನ್ನ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿದರೋ ಅವರು 21 ಜನ್ಮಗಳ ಪ್ರಾಲಭಿವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು ನಂತರ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಾಯಲೋಪವಾಗಿಬಂತುತ್ತದೆ. ನಿಂದೇ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಸಿಯನ್ನು ನಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ಇದು ದ್ಯುವಿಂಘ್ಯಕ್ಕದ ನಾಟಯಾಗಿದೆ, ಅವರಂತೂ ಆ ಘ್ಯಕ್ಕಿಗಳ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಅಂತರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಿ- ಅವರ ಯೋಜನೆ ಏನಾಗಿದೆ? ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಾಗಿ ಎಂದು ಅವರು ಘ್ಯಮಿಲ ಘ್ಯನಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಬಹಳ ಒಳಿಯ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಪರಿವಾರವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು. ಸತ್ಯಯಂತರ ಅದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಮನೆತನವಿತ್ತು. ಅನ್ಯ ಅನೇಕ ಮನೆತನಗಳು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಭಾರತದಲ್ಲ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ಮನೆತನಗಳಿವೆ! ಗುಜರಾತಿ ವಂಶಾವಳಿ, ಸಿಹ್ಲಿ ವಂಶಾವಳಿ.... ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಭಾರತದ ಒಂದೇ ವಂಶಾವಳಿ ಇರಬೇಕು, ಅನೇಕ ವಂಶಾವಳಿಗಳಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತೆ ಗೃಹಯಿಧಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ವಂಶಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಳಿಯಾಗಿಲಭಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿಯೂ ವಂಶಾವಳಿಯದೆ, ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಏರಡು ಪಂಗಡದವರು ಪರಸ್ಪರ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಭಜನೆಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯ ಹಂಚಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಹ್ಲಿ ಧರ್ಮದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನುಂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು. ಅಂದರೆ ಕುಲಾಜಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾವಾಗ ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯವು ಬರುವುದೋ ಆಗ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡಿದಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶವಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅನೇಕ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವಾದಾಗ ಏರಡು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು, ಈಗಂತೂ ಅನೇಕ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತ್ರವೇ. ನಿಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ- ಇದು ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡವರೂ ಸಹ

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಒಂದುವೇಳೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲನಿದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಜಿಳಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಬೆಂಕಿ ಜಿಳಿಗೆ ಕಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಯೋಗವು ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಯಾವ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರುವು ಪ್ರಾಯಲೋಕವಾಗಿಜಟಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕಳಿಯುಗವಾಗಿದೆ, ಇದರ ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗ ಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳಿಯುಗದ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಈಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಆಸುರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಳ್ಳುರವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲ್ವದ ಹಿಂದಿನ ತರಹ ಯಾವ ವಿಷ್ಣುಗಳು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ನಾವು ಬಂಧಿತರಾಗಿದ್ದೀರೆ. ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೇ ಸುಸ್ತಾಗಬೇಡ ಎಂದು ಗೀತೆಯದೆಯಲ್ಲವೇ. ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ರಾತ್ರಿಯೂ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದೆ ದಿನ ಬರಾಡೆ. ಅರ್ಥಕೆಲ್ವ ಮುಗಿಯಿತು ಈಗ ಸುಖವು ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ತಂದೆಯು ಮನ್ಯಾನಭವದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೇವಲ ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಎಂದೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಪೂರ್ವ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಆ ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ. ಯಾರು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಆಗುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು. ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಂತಾರೆ. ನಿಂದಿ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರು ಬೇಹದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಹದಿನ ತಂದೆಯಂದಲೇ ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬೇಹದಿನ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳೇ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರಿ - ಜ್ಞಾನವಂತೂ ನಿಂದಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿರಿ. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ನಿಮ್ಮ ಬಳ ಹೊಸ-ಹೊಸಬರು ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೇ ಒಂದುವೇಳೆ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡವರು ಬಂದುಭಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ತಡವೇ ಆಗುವದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಾಗಿಜಡುವುದು. ಇನ್ನೂಂದುಕಡೆ ಹೊಡಿದಾಂತಿ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಯುಕ್ತಿಯಂದ ಸಿಧಾನ-ಸಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಇದು ಗುಪ್ತಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ದುಃಖವಿದೆ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಸುಖವಿದೆ. ರಾವಣನ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮ ಯುದ್ಧವು ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಮತ್ತು ಗ್ರಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಗವಾನುವಾಚ- ತಮೇಶಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಆಗ ಪಾಪಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಮುಕ್ತಿಯಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ- ಶಿವಶಕ್ತಿಯರು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೇ ಶ್ರೀಷ್ಣಾಜಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದಿನ ತರಹ. 5000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಷ್ಣಾಜಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಿತ್ತು ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕೂರಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಮಾತುಗಳು ಯಾವಾಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಧಾರಣೆಯಾಗುವುದೋ ಆಗ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಿ. ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿದೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ನಿಯಮವಿದೆಯೇ? ನಾಳೆಯೇ ಶರಿರಬಂಧರೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಮಾಡಿಜಡೋಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ, ಈ ಸಂಕಲ್ಪವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಿಳಿಸುವುದು. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಮ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ- ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ತಂದೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ! ನಿಂದಿ ಆತ್ಮಿಕ ಈಶ್ವರಿಯ ಸೇವಾರಾಗಿಜಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೆ. ನಿಂದಿ ಆತ್ಮರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಆತ್ಮವು ಪತಿತನಿಂದ ಹೇಗೆ ಹಾವನವಾಗುವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಕರುಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಲಭಿವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದನು, ಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ! ಹಾ! ಜಯಂತಿಯನ್ನಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದು ನಾಮಾನ್ಯ ಮಾತಾಗಿದೆ ಬಾಕಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು? ಏಣಿಯನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳಿಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹಾತ್ತವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಇದು ಬೇಹದಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ರೆಂಬಿ-ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಬಾಕಿ ಎಲೆಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ, ಅವನ್ನು ಎಲ್ಲಾಯಿವರೆಗೆ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ! ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಪರಿಶ್ರಮಹಂತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಹೊಡಿ ಆಗ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಜೋಡಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ, ಪವಿತ್ರರಾದರೆ

ಮುಕ್ತಿಧಾರುಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ, ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಉನಾಗುವುದು ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಜಿಸಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞವು ಮುಕ್ತಾಯವಾದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತಾಗುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗರಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಭಾರ್ಮಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವಾದ ಈಶ್ವರಿಯ ಸೇವಾಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮರನ್ನೂ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಪ್ರಿಯಾತಿಪ್ರಿಯ ವಸ್ತು (ತಂದೆ) ವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದ್ರಾಮಾದ ಮೇಲೆ ಅಂಲವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ, ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಬಾರದು.

ವರದಾನ:-ಸಹಜಯೋಗವನ್ನು ಸ್ವೇಭಾವ ಮತ್ತು ಸ್ವೇಭಾವಿಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಂತಹ ಎಲ್ಲ ಸಭ್ಯೆಕ್ಕೊನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭವ

ಹೇಗೆ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಿರಿ- ಇದರಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಶೇಕಡಾವಾರು ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನಿರಂತರ ಸಹಜಯೋಗಿ ಅಥವಾ ಯೋಗಿ ಯಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಈಗ ಶೇವಡಾವಾರು ನಮಾತ್ಮಿಯಾಗಬೇಕು. ಸ್ವೇಭಾವಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ವೇಭಾವವಾಗಿಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಸ್ವೇಭಾವವಿರುತ್ತೆ, ಆ ಸ್ವೇಭಾವಕ್ಕೆ ಇಂಧಿಷ್ಟ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ನಹಾ ವಶವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲೂ ನಹಾ ಸ್ವೇಭಾವವಾಗಿಜಡಬೇಕು. ಏನು ಮಾಡುವುದು?, ಹೇಗೆ ಯೋಗ ಜೋಡಿಸುವುದು?- ಈ ಮಾತುಗಳು ಸಮಸ್ತಿಯಾಗಿಜಡಬೇಕು ಆಗ ಎಲ್ಲ ಸಭ್ಯೆಕ್ಕೊನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್ವೇಕ್ಷ್ಯ (ಪರಿಪೂರ್ಣ) ಅಗಿಜಡುವಿರಿ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಥಾದ ಇಂಫೆಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ಡಿಫೆಕ್ಷ್ಯ (ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ದೋಷ)ನಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು.

ಸ್ವೀಕಾರ:-ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಖಶಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ಅನಿವಾಯತೆಯಿಂದಲ್ಲ.